

בית ראשון

המשורר מתאר את זכר האב שנפטר (בהווה). דמות האב מזינה אותו באופן יומיומי כמו פרוסות (לחם) שלוקחים לעבודה ומבלי לאכול אותן לא יהיה לעובד כוח לעבוד. "נייר לבן" – מזכיר את הלבן של תכריכי מת ואת נייר הפרגמנט הלבן בו היה נהוג לעטוף סנדביצים. היום בד"כ לא מכינים בבית אלא קונים בקפיטריה והם עטופים בניילון. הדימוי כאן קושר זכר יקר, אהוב ורוחני נפשי עם משהו מאוד פשוט ריאלי, פרקטי חומרי כמו סנדביץ'. לדעת עמיחי זכר האב המת אינו צריך להיות קשור ליום מסויים אחד בשנה, אלא הקשר לזכר האב הוא מתמיד ויומיומי בלשון פשוטה ומדוברת.

בית שני

בבית זה מתאר המשורר את זכר האב, כפי שראה אותו בעברו הרחוק כשהיה ילד- בילדותו ראה המשורר את אביו כמו קוסם. מכובע בסה"כ הוציא הקוסם ארנבות ומגדלים, ואילו האב הוציא מתוך גוף קטן –אהבה גדולה. יש כאן השוואה בין דמות הקוסם לאב. הדמיון בין שניהם הוא בחוסר הפרופורציה בין הכובע והגוף לבין התוצאה הגדולה (האהבה ומה שמוציא הקוסם מהכובע). ההבדל ביניהם שהאב הוציא משהו רוחני נפשי, ואילו הקוסם הוציא משהו חומרי. הדימוי מראה את נימת ההערצה שרחש המשורר לדמות אביו בילדותו.

בית שלישי

"נהרות ידיו" = הידיים של האב ארוכות כמו נהרות ארוכים. כיוון שהן ארוכות יש להן יכולת להגיע רחוק- לקשת עשייה רחבה כדי לעשות "מעשים טובים" (מושג שלקוח מן הדת). הנהרות נשפכים אל הים. הים רחב וגדול ויכול לקלוט את מי הנהרות. המעשים הטובים זהו מאגר גדול ורחב כמו ים, והוא של האב. הנהרות של ידיו הם גם כן שלו. יש כאן זרימה של עשייה בלתי פוסקת של הידיים הארוכות, אשר עושים כל הזמן מעשים טובים כמו הזרימה הבלתי פוסקת של מי הנהר. המעשים הטובים של הידיים נשפכים אל תוך מאגר רחב ואינסופי של ים המעשים הטובים, שכבר נעשו על ידו, וכמו שהים יכול לקלוט בלי הגבלה את מי הנהרות, כך במאגר שלו יש תמיד מקום במובן של נכונות ואפשרות לקלוט עוד ועוד מעשים טובים, והכוונה שיש בליבו –בנפשו תמיד פתיחות ורצון טוב לעשות מעשים טובים.

העיצוב האמנותי

1. שיר לירי - שיר קצר המבטא חוויה אישית
2. שיר קולזי - בשיר כזה אין קשר של סיבה ותוצאה בתוכן בין הבתים. בית שני אינו המשך ישיר של תוכן הבית הראשון וכנ"ל לגבי הבית השני והשלישי. סדר הבתים אינו מחייב, וניתן גם להחליף את סדר הבתים. 3 הבתים מתקשרים לכותרת השיר.
3. היחס אל האב: תיאור האב ע"י המשורר אינו מציאותי ומאוזן. המשורר מתייחס לאביו ב2 מישורים- בית 1-בהווה, בתים 2,3 - כילד בער, המבטא תפיסה ילדותית שיש בה דמיון והגזמה (הקוסם והנהרות)
4. לשון עשירה בדימויים ומטפורות-
  - א. דימויים "כפרוסות", "כקוסם"
  - ב. מטפורות- "זכר אבי עטוף לבן", "נהרות ידיו", "נשפכו לתוך מעשיו"
5. אנלוגיה בין האב לקוסם - יש ביניהם נקודת אחת משותפת ונקודה אחת שונה.
6. אין סימטריות באורך השורה
7. אין חריזה בסופי שורות
8. יש פסיחה בבית השלישי - הממחישה את הזרימה של הידיים הנשפכות אל ים המעשים הטובים.